

Γνώμη

Νέα εποχή στο δημόσιο

Τα μεγέθη είναι τεράστια. Ο ακριβής αριθμός των ελληνικών δημοσίων υπαλλήλων, μονίμων εργαζομένων σε δημόσιες υπηρεσίες, ΝΠΔΔ, δήμους και νομαρχίες είναι, σύμφωνα με τα στοιχεία της απογραφής που μόλις ολοκληρώθηκε, 768.009. Αν προστεθούν οι περισσότεροι από 200.000 υπάλληλοι του ευρύτερου δημόσιου τομέα (ΝΠΔ, ΔΕΚΟ), φαίνεται ότι το Δημόσιο μισθοδοτεί περί το 1 εκατομμύριο εργαζομένους. Με άλλα λόγια, ο ένας στους πέντε Έλληνες εργαζομένους είναι δημόσιος υπάλληλος (και πολλοί ακόμα θέλουν να γίνουν)!

Ωστόσο, η απογραφή των δημοσίων υπαλλήλων συμβάλλει στην κατάρριψη διαφόρων μύθων για τον κρατικό μηχανισμό. Πρώτος ανάμεσά τους, ότι η χώρα μας διαθέτει ένα Δημόσιο χαμηλών προσόντων. Κι όμως. Όπως δείχνουν τα στοιχεία, πέντε στους δέκα εργαζομένους έχουν πτυχίο ΑΕΙ ή ΤΕΙ. Διαθέτουν, δηλαδή, κατά τεκμήριον, τα τυπικά προσόντα για προσφορά εξειδικευμένης και ποιοτικής εργασίας.

Παρ' όλα αυτά, δεν είναι μύθος ότι το Δημόσιο στην Ελλάδα είναι μεγάλο, χαοτικό, ανοργάνωτο- και σπάταλο. Όλοι έχουμε υποστεί τις συνέπειες αυτής της πλευράς του δημόσιου τομέα, όταν χρειαστεί να συνδιαλλαγούμε με διάφορες υπηρεσίες του. Αν προκύπτει κάτι αδιαφιλονίκητο από την απογραφή είναι το συμπέρασμα ότι το βασικό χαρακτηριστικό της οργάνωσης του δημόσιου τομέα είναι ο ανορθολογισμός. Σ' αυτόν οφείλονται η υπερβολική γραφειοκρατία, η αναποτελεσματικότητα, σε μεγάλο βαθμό και η διαφθορά. Απόρροια όλων αυτών είναι και η σπατάλη αδιευκρίνιστων ως αυτήν τη στιγμή πόρων σε αμοιβές για πλασματική εργασία, επιδόματα, για δαπάνες που θα μπορούσαν να περιοριστούν. Πλέον, μετά την επεξεργασία των αποτελεσμάτων της απογραφής, η κυβέρνηση θα μπορεί να έχει καθαρή εικόνα της κατάστασης του δημόσιου τομέα. Και τότε θα τελειώσουν οι δικαιολογίες. Διότι θα μπορεί να γνωρίζει με ακρίβεια πού υπάρχουν ελλείψεις προσωπικού, σε ποιες υπηρεσίες και γιατί παρατηρείται αντιπαραγωγική κοσμοσυρροή, πού πρέπει να δοθεί έμφαση ώστε και αποτελεσματικότερα να γίνεται η δουλειά και λιγότερο να κοστίζει.

Για να το πούμε με άλλα λόγια, έχει έρθει η ώρα της ανασυγκρότησης. Η κυβέρνηση θα κριθεί από την ταχύτητα και την αποτελεσματικότητα της αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών. Το στοίχημα για ένα Δημόσιο αποτελεσματικό, παραγωγικό, φιλικό στον πολίτη παραμένει ανοιχτό.

Ο Κόσμος

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

2 Canal Rd., St. Peters NSW 2044

Phone: (02)9550 1088 (5 lines), Fax: 9550 4659

www.kosmos.com.au

e-mail: kosmos@kosmos.com.au

PUBLISHER: HELLENIC MEDIA PTY LTD

ΕΚΔΟΤΕΣ: Δημήτρης Ζώρας, Νίκος Θεοδωρακόπουλος, Σπύρος Χαλαράμπος.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Παναγιώτης Νικολάου
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Γιώργος Χατζηβασιλης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ Γιώργος Σταυρουλάκης

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ

Άννα Αρσένη Ηλ. Σελιδοποίηση
Γιώργος Μαργιώλης Ηλ. Σελιδοποίηση
Κούλα Μιχαήλ Ηλ. Σελιδοποίηση
Ρία Μιχαήλ Ηλ. Σελιδοποίηση
Λάκης Κονιστής Sports
Πάυλος Θεοδωρακόπουλος Διαφημιστικό
Δέσποινα Μπαχά Αρθρογραφία
Κατερίνα Χριστοδούλου Γραμματέας

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γεώργιος Μητρόπουλος, Δημήτρης Καμετόπουλος,
Παναγιώτης Διαμάντης, Χριστίνα Σταυροπούλου,
Φώτης Κάλης.

website by platyrrahos publishing

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Εντολές και εντολολήπτες

Του Κωστα Ιορδανίδη

Είναι δυσάρεστο για οποιονδήποτε πολιτικό, πολύ περισσότερο για έναν πρωθυπουργό μιας χώρας, να αποδεχθεί ότι ενεργεί βάσει εντολών τρίτων. Ιδιαίτερα όταν το σώμα των εντολέων δεν συγκροτείται από πολιτικούς, αλλά από γραφειοκράτες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας, όπως συμβαίνει στην παρούσα συγκυρία.

Κατά συνέπεια, θα πρέπει να αντιμετωπισθεί με κατανόηση και ίσως κάποια συμπάθεια, η τοποθέτηση του πρωθυπουργού κ. Γιώργου Παπανδρέου, στο υπουργικό συμβούλιο της Πέμπτης, ότι «οι μεγάλες αλλαγές που κάνουμε δεν είναι λόγω του Μνημονίου», αλλά προφανώς προς χάριν της αναπτύξεως, της μελλοντικής ευημερίας των Ελλήνων πολιτών.

Δεν είναι εύκολο για τον ηγέτη ενός κόμματος, που ιδρύθηκε για να εκφράσει τα συμφέροντα των «μη προνομιούχων» να περικόπτει συντάξεις και μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων· ούτε είναι εύκολο ο σημερινός πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ –ενός κόμματος που κατήγγειλε τη Δεξιά ως «υποτελής» και διεκπεραιωτή εντολών συμμαχικών κρατών-να αποδεχθεί ότι εφαρμόζει τους όρους τελεσιγραφικού Μνημονίου.

Μόνη παρηγορία για τον κ. Παπανδρέου είναι ότι η επιχείρηση των Μεγάλων Δυνάμεων για τη «συνέντιση» της Ελλάδος και την προσαρμογή της στα ευρωπαϊκώς ισχύοντα άρχισε λίγες δεκαετίες μόνον από συστάσεως του ελληνικού κράτους. Το ενδιαφέρον είναι ότι η επιχείρηση εξακολουθεί έως σήμερα.

Με τη γενική χαλάρωση που επικράτησε στα χρόνια της μεταπολιτεύσεως, εθεωρήθη ότι η έ-

νταξη της Ελλάδος στην Κοινότητα και στη συνέχεια στη Ζώνη του Ευρώ ήταν εξελίξεις που εξασφάλιζαν πλούτο ακόπως και αενάως. Αυτά έως πριν από λίγους μήνες, οπότε κατέστη αντιληπτό ότι οι εταίροι μας μπορούσαν να είναι άτεγκτοι. Τόσο περίπου όσο ο Λόρδος Πάλμερστον, όταν το 1850 επέβαλε ναυτικό αποκλεισμό στην Ελλάδα του Οθωνα, που δεν σεβάστηκε την ιδιωτική περιουσία του Ιουδαίου Δαβίδ Πατοΐφικο, κάτοχο βρετανικού διαβατηρίου.

Ξεκινώντας από το δημόσιο έλλειμμα που ήταν, ούτως ή άλλως, υψηλότερο και διόγκωσε ο υπουργός κ. Γιώργος Παπακωνσταντίνου, για να μπορέσει στη συνέχεια να το μειώσει ευκολότερα –κάτι ανάλογο είχε κάνει και ο κ. Γ. Αλογοσκούφης– και επελευθέρωσης της διεθνούς δημοσιονομικής κρίσεως, συνετάγη Μνημόνιο.

Σταδιακώς, βεβαίως, καθίσταται σαφές ότι στόχος του Μνημονίου είναι η ολική εξάρθρωση του όντως ασυμβάτου στις νέες απαιτήσεις των καιρών, ελληνικού οικονομικού συστήματος, που στηριζόταν στην μικρή οικογενειακή επιχείρηση, στην αυτοαπασχόληση εν γένει, στον μικρό ιδιοκτήτη ακινήτων. Ενας τρόπος ζωής και οικονομικής δραστηριότητας που, σε ορισμένες περιπτώσεις, έχει αρχίσει να διαμορφώνεται από την Οθωμανική Αυτοκρατορία και πήρε τερατώδεις διαστάσεις στα χρόνια της μεταπολιτεύσεως και ιδιαίτερα επί των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, θα πρέπει να καταργηθεί μέσα σε λίγους μήνες.

Από μίαν άποψη αυτό είναι δίκαιο ότι η διαχείριση του προβλήματος οφείλει να γίνει από τον κ. Παπανδρέου. Αντιλαμβανόμεθα τη δυσκολία και την αμηχανία του πρωθυπουργού, που πρέπει να εξαρθρώσει το υφιστάμενο σύστημα με τρόπο τόσο βίαιο και, ίσως, αντιπαραγωγικό.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ «Η Γερμανία βλέπει την Ευρώπη»

ΣΤΗ δίνη της οικονομικής κρίσης βρίσκεται εδώ και πολλούς μήνες η Ελλάδα. Η κρίση του ελλείμματος και του χρέους την οδήγησε στην αγκαλιά των δανειστών της και υποχρεώθηκε να πάρει πρωτοφανή μέτρα δημοσιονομικής πειθαρχίας: μισθοί και συντάξεις περικόπησαν, ασφαλιστικά δικαιώματα καταργήθηκαν, οι εργασιακές σχέσεις επιδεινώθηκαν.

Η ΟΠΟΙΑ βελτίωση των δημοσιονομικών στοιχείων δεν μπορεί να αντισταθμίσει τις κοινωνικές απώλειες, καθώς η χώρα έχει εισέλθει στο τούνελ της ύφεσης, από το οποίο ουδείς γνωρίζει πότε θα βγει. Βεβαίως, αυτή η κρίση έχει και αυτοτελώς ελληνικά χαρακτηριστικά. Ωστόσο, η βασική αιτία είναι η συνολικότερη πολιτική που κυριαρχεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με βασική ευθύνη της Γερμανίας.

ΑΥΤΗΝ την ευθύνη έχουν επισημάνει κατά καιρούς πολιτικοί ηγέτες και οικονομολόγοι διεθνούς κύρους, όμως έχει πρόσθετη σημασία όταν την επισημαίνουν και μεγαλοεπενδυτές –ή μεγαλοκερδοσκόποι– όπως ο Τζορτζ Σόρος, ο οποίος επισημαίνει τον κίνδυνο, μια μακρά περίοδος ύφεσης να οδηγήσει σε κατάθλιψη και κοινωνική αναταραχή. Αν τα πράγματα εξελιχθούν έτσι, η Γερμανία θα φέρει μεγάλη ευθύνη, λέει.

ΕΙΝΑΙ χρόνια η πολιτική που ακολουθεί η ισχυρότερη χώρα της ευρωζώνης. Ενδιαφέρεται μόνο για τη δική της ανταγωνιστικότητα. Κρατάει χαμηλό το έλλειμμα του προϋπολογισμού της, δεν δίνει αυξήσεις στους μισθούς των εργαζομένων της, με αποτέλεσμα να μεταφέρει το πρόβλη-

μα της ανταγωνιστικότητας στις άλλες χώρες της ευρωζώνης.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ για μωπική πολιτική, η οποία προκαλεί ένα φαύλο κύκλο και εμποδίζει τις πιο αδύναμες χώρες να ξεπεράσουν το χρόνιο πρόβλημά τους. Πώς είναι δυνατόν μια χώρα με υψηλά ελλείμματα και χρέη, όπως η Ελλάδα, να βγει από αυτόν τον φαύλο κύκλο; Μόνο με ανάπτυξη. Η οποία, όμως, δεν μπορεί να έλθει όταν της επιβάλλονται διαρκώς ασφυκτικοί όροι. Όταν η μείωση των μισθών αποτελεί, μέχρι στιγμής, το άλφα και το ωμέγα της πολιτικής, η οποία επιδιώκει να βελτιώσει τα δημοσιονομικά μεγέθη. Και, τέλος, όταν με την πολιτική αυτή δεν μένουν πόροι στο κράτος, που θα έπρεπε να διατεθούν για νέες επενδύσεις, οι οποίες με τη σειρά τους θα δημιουργούσαν νέες θέσεις εργασίας την ώρα που η ανεργία καλπάζει.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ, προ μηνών, του μηχανισμού στήριξης των αδύναμων χωρών καθυστέρησε, λόγω κωλυσιεργίας της Γερμανίας. Αυτή η τακτική της κυβέρνησης Μέρκελ επικρίθηκε εκ των υστέρων ακόμη και από Γερμανούς πολιτικούς και οικονομολόγους. Σήμερα δέχεται πυρά η επιμονή της στην ασφυκτικά περιοριστική πολιτική, που βλέπει μόνο το έλλειμμα και το χρέος και παραβλέπει την ανάγκη να τονωθεί η ζήτηση, να ενισχυθεί η ανάπτυξη και να προστατευθούν οι θέσεις εργασίας.

Η ΣΥΝΕΧΙΣΗ αυτής της πολιτικής μόνο πρόσθετα δεινά μπορεί να φέρει. Όπως λέει και ο Σόρος, έτσι όπως συμπεριφέρεται, «η Γερμανία βλέπει την Ευρώπη».